

vende forslag, vi f.eks. fremmer, når vi cerner efterlønnsbevarelse, når vi udbygger arbejdsmarkedspolitikken, og når vi udbygger udgiftspolitikken. Der er nogle regninger, der skal betales.

Hvad angår erhvervslivet, vil jeg sige, at jeg ikke i mindste måde har taget stilling til, at der skal være en nettolettelse for erhvervslivets beskatning i år 2000. De diskussioner, både hr. Frank Aaen og hr. Keld Albrechtsen lægger op til, er i virkeligheden, hvad der skal finansieres i år 2000. Det vender vi tilbage til, når vi skriver budget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo efterhånden sådan, at vi hver dag bliver nødt til at bede om en revideret opgørelse over, hvor langt regeringen nu er med efterlønnsordningen, og hvordan den ser ud i dag.

Først havde vi efterløn, så fik vi med finanslovforliget den moderne efterløn. Det næste bliver vel, vi får den mere moderne efterløn, og måske får vi endda den popsmarte eller den dumsmarte efterløn.

Det, der er mit spørgsmål i dag på baggrund af det, finansministeren har sagt her i spørgetimen, er: Står det nu fast, at der kommer en personlig konto, hvor indbetalingerne til efterlønnsordningen sættes ind, der fungerer sådan, at folk, der ikke får behov for efterlønnen, kan få deres penge retur? Står det nu fast blandt forligskredsen, at man åbenbart er kommet så langt med den nye popsmarte efterløn?

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Nej, det er ikke det, der står klart. Det, der står klart, er, at der blandt forligspartierne stadig væk i en udredningsfase er sympati for den grad af individualisering, at de ekstra penge, der nu indbetales, for at efterlønnen kan blive langtidsholdbar, tilbagebetales de mennesker, der definitivt afskæres fra at bruge efterlønnen. Hvis vedkommende dør i mellemtiden, får familien pengene, og hvis vedkommende kommer på førtidspension, får vedkommende pengene tilbage.

Det er den konstruktion, vi overvejer en teknisk udformning af, men det er ikke en konstruktion, hvor alle og enhver sådan fra det ene år til det andet skal kunne overveje at tage penge ud og ind af en konto. Det giver ikke nogen fornuftig mening. Det er slet ikke det, der er

lagt op til i finanslovaftalen, og det er ikke det, regeringen og forligspartierne, sådan som jeg har opfattet det, har været imødekomme over for. Det var det, jeg nævnte.

Jes Lunde (SF):

Finansministeren kan ikke lide sammenstillingen af forhøjet a-kasse-kontingent og så skattelettelser til erhvervet. Jamen så kunne man jo spørge sig selv, hvad det så er for en sammenstilling, finansministeren gerne vil have.

Var det nødvendigt at sætte a-kasse-kontingentet op, fordi man nu fik en meget bedre efterlønnsordning? Nej, det vil finansministeren trods alt ikke påstå. Men kan finansministeren så ikke i det mindste bekræfte, at den der foreslås om, at der var nogle regninger, der skulle betales, og at man derfor skulle sætte kontingentet op, ikke holder, hvis man havde ladet være med at give skattelettelser til erhvervslivet, for så havde der ikke været nogen regninger, som ikke allerede var betalt.

Finansministeren (Mogens Lykkesøft):

Det kan jeg ikke bekræfte, for i det beherskede omfang, likviditeten lettes for erhvervslivet, kan det finanspolitiske slet ikke sammenlignes med en kontingentbetaling.

Det, der er kernen i kontingentbetalingen her, så besværlig den end er både at forklare og få accepteret, er jo, at selv med de ændringer, vi nu gennemfører, er efterlønnen en utrolig udgiftskrævende foranstaltning for den danske statskasse, fordi den er så stor en succes, som den er, og fordi befolkningens sammensætning betyder, at mange, mange flere i de kommende år bliver naturlige kunder på området. Hvis efterlønsretten skal være bestandig, er det derfor nødvendigt at sikre en større finansiering i fremtiden.

Det har sådan set ikke allermest at gøre med, hvordan det lige præcis påvirker budget 1999. Det har noget at gøre med at tilrettelægge, at der kommer penge nok i kassen til, at vi kan sige, at vi også om 3, 5 og 10 år har en solid finansiering af en så udgiftskrævende ordning. Der kommer jo ikke færre på efterløn, heller ikke efter de ændringer, der er sket her, der kommer flere, simpelt hen fordi aldersgruppen over 60 år vokser.

Hermed sluttede spørgsmålet.